

ному середовищі, побудованому на принципах e-Learning із використанням візуалізації матеріалу, сприятиме підвищенню ефективності такої роботи студента через використання психологічних особливостей людського сприйняття та формування інтересу до вивчення матеріалу. Як результат, зменшиться навантаження на обмежене аудиторне спілкування викладача із студентом, яке може бути цілком використане на цілеспрямоване тренування професійних навичок та їх розвиток замість витрачання дорогоцінного часу на ознайомлення із базовим навчальним матеріалом, який без зниження загальної якості навченого процесу може бути винесений у навчальне середовище для самостійної роботи.

*О. І. Неня, асист.,
кафедра вищої математики*

ПРО СУПЕРЕЧНОСТІ ТА ЗАКОНИ ПЕРЕБІГУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ОСВІТІ

Філософське розуміння змісту інновацій полягає у створенні нового продукту діяльності людини. Прямим продуктом творчого пошуку можуть бути нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи виховання, нестандартні підходи в управлінні та освіті. Ядром, смисловим центром, «концептом» інновацій є нова ідея, її джерелом може бути дослідницька діяльність вченого-педагога або пошукова практика викладача, керівника, колективу.

Інноваційні процеси зумовлюються низкою суперечностей.

1. Суперечність невідповідності старих методів навчання, виховання студентів новим умовам життя. Дана суперечність існує при вивченні багатьох дисциплін курсу університету, але в дисциплінах математичного спрямування вона не проявляється яскраво, оскільки сама по собі математика є доволі консервативною наукою, в якій протягом десятиліть склалася певна система методики викладання.

2. Суперечність стрімкого зростання обсягу інформації, що обумовлює необхідність її аналізу та оптимального відбору. Насамперед, це стосується появи великої кількості літератури математичного спрямування: підручників, посібників, збірників та ін. Тому саме курс лекцій з математичних дисциплін є найбільш ефективною формою аудиторної роботи по опрацюванню великого обсягу інформації за короткий час. Але з іншого боку навіть курс лекцій та практичних занять не завжди можуть забезпечити

студента інформацією в повному обсязі, оскільки за наявної інтенсивності викладання та різноманітності тем необхідних для вдалого складання іспиту, зробити це дуже важко.

3. Суперечність між масою нових відомостей і необхідним мінімумом знань. Дана суперечність породжує проблему ефективного визначення необхідного мінімуму знань курсу математичних дисциплін. Практика показує, що викладачі точних наук поставленні в умови, коли при постійному і планомірному зменшенні годин викладання, необхідно хоча б зберегти мінімум знань, що отримують студенти, на пристойному рівні.

Зважаючи на означені вище суперечності було сформульовано низку законів перебігу інноваційних процесів:

1. Закон необоротної дестабілізації педагогічного середовища. Сутність його полягає в тому, що будь-який інноваційний процес вносить необоротні зміни (необов'язково позитивні). Наприклад, з залученням України до Болонського процесу існуюча цілісна система викладання математичних дисциплін протягом кількох останніх років систематично руйнується, і повинно пройти невідомо скільки часу, поки елементи нового не створять нову систему.

2. Закон обов'язкової реалізації інноваційного процесу. Будь-який інноваційний процес, рано чи пізно, стихійно або свідомо повинен реалізуватися. Дуже прикро, що цей закон створює підґрунтя для популіських експериментів в області вищої освіти.

3. Закон стереотипізації педагогічних інновацій. Будь-яка інновація поступово перетворюється у звичні поняття і дії і таким чином приречена на стереотип.

*П. В. Непша, асист.,
кафедра маркетингу*

ШЛЯХИ ПОЄДНАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ЛОГІСТИКИ

Сучасний стан та рівень розвитку економіки зумовлює зацікавленість у наукових дисциплінах, що сприяють підвищенню ефективності функціонування економічних систем. Одним із найбільш актуальних на сьогодні наукових напрямків, до якого спостерігається особливо швидке зростання зацікавленості у бізнес середовищі. Підтвердженням цього факту є стрімка тенденція до зростання кількості компаній, що мають окремо виділені організаційні